



## ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐  
ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๔ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๗

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

### รู้เขารู้เราเข้าใจอดีต ไทยกับ4ชาติเพื่อนบ้าน

สกุ๊ปพิเศษ



กระทรวงการต่างประเทศจัดเวทีเสวนาต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการรับรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือเออีซี ที่ใกล้เข้ามาเรื่อยๆ

เมื่อสัปดาห์ก่อน ร่วมกับสมาคมมิตรภาพไทยและเพื่อนบ้านอาเซียนทั้ง 4 ชาติ ได้แก่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม จัดเสวนาในหัวข้อ "บ้านใกล้เรือนเคียง : รู้เขาเพื่อก้าวข้ามอดีต" เพื่อพิจารณาทัศนคติและมุมมองของไทยที่ควรมีต่อเพื่อนบ้าน

**ผศ.ดร.ศานติ ภัคดีคำ ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมกัมพูชา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มองว่าความขัดแย้งของไทยกับกัมพูชา ปัญหาสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งคือ ภาษา สะท้อนถึงวัฒนธรรม และความเกี่ยวพันด้านประวัติศาสตร์**

เช่น ภาษากัมพูชาถิ่นไทย "โมะชีบาย" ที่แปลว่า มากินข้าวกัน หากไปพูดกับคนในกัมพูชา ถือเป็นคำหยาบเนื่องจาก "ชี" เป็นคำที่ใช้กับสัตว์เดรัจฉานเท่านั้น ขณะที่คนไทยชอบเรียกคนกัมพูชา ว่า เขมร เสียงไปคล้ายคำว่า กเมง แปลว่า เด็ก จึงถือเป็นปัญหาในระดับประชาชนต่อประชาชน

นอกจากนี้สิ่งที่นำไปสู่ความขัดแย้งจริงๆ นั้น ไม่ใช่ข้อเท็จจริงทางด้านประวัติศาสตร์ แต่เป็นตำราแบบเรียน เชื่อมโยงกับนโยบายและความเป็นรัฐชาติ แบบเรียนของกัมพูชาถูกกำหนดให้มีตัวร้ายทางประวัติศาสตร์ เช่น ไทย คนกัมพูชาเคยมีคำเรียกคนไทยว่า "เซียม" คือ สยาม แปลว่า โจร

ลักษณะเช่นนี้ต้องเข้าใจกัมพูชาเพราะยังอยู่ในช่วงเฟื่องฟูจากสงคราม ดังนั้นตำราเรียนต้องถูกกำหนดเพื่อสร้างความเป็นชาติ เช่นเดียวกับแบบเรียนชาตินิยมของไทยมักระบุและผลิตซ้ำเกี่ยวกับพม่าว่ามารุกรานกรุงศรีอยุธยา

รศ.ดร.ศุภชัย สันถัยบุศย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านลาว คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กล่าวว่า ปัญหาหลักเกิดจากทัศนคติของไทยต่อคนลาว ที่เห็นชัดที่สุด คือ เรื่องของความไม่เท่าเทียม สะท้อนออกมาจากวาทกรรม "บ้านพี่เมืองน้อง" ซึ่งชาวลาวไม่นิยม และต้องการให้เรียกว่า "บ้านใกล้เมืองเคียง" มากกว่า เรื่องนี้ไม่ได้มองว่าลาวคิดมาก แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ผูกโยงมาจากอดีต

ทั้งหมดเนื่องมาจากการไม่เข้าใจผู้คนของลาว ซึ่งมีความซับซ้อนมากอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง การมองที่ถูกต้องจะต้องไม่เหมารวม รวมทั้งคนไทยถูกแยกออกจากคนลาวในระดับที่เป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในปัจจุบันมานานกว่า 30 ปี เนื่องด้วยความแตกต่างด้านอุดมการณ์การเมือง ซึ่งทำให้คนลาวในปัจจุบันมีความคิดที่เปลี่ยนไป

คนไทยจำเป็นต้องมองคนลาวที่คนรุ่นใหม่ซึ่งสำคัญมาก ปัจจุบันลาวมองไทยว่าเป็นสะพานไปสู่ความเป็นโลกาภิวัตน์ คนลาวและรัฐบาลลาวในปัจจุบันจึงเป็นผู้ที่ไม่ได้มีความ อาฆาตมาดร้ายกับไทย เมื่อไทยและลาวสามารถที่มีเป้าหมายร่วมกันข้างหน้าได้ อดีตก็จะค่อยๆ ถูกให้ความหมายไปในทางที่ดีขึ้น

ด้านความสัมพันธ์ของไทยกับพม่า ผศ.วิรัช นิยมธรรม รองคณบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ และผู้อำนวยการศูนย์พม่าศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร กล่าวว่า พงศาวดารของพม่านั้นไม่เหมือนกับของไทยที่ถูกตีความให้พม่าเป็นศัตรู แต่กลับกัน พมามองพงศาวดารในแง่ของการสร้างชาติ เป็นเรื่องของความยิ่งใหญ่ของกองทัพพม่า การต่อสู้กับชาติล่าอาณานิคม และมองไทยเป็นเพียงฐานอารยธรรมหนึ่ง ที่เคยถูกพม่าตีไป และมองว่าอารยธรรมเหล่านี้มีบุญคุณ ต่อพม่า เพราะได้นำเอาวัฒนธรรมและสิ่งดีงามเข้ามาแพร่หลายในพม่า

แต่ภาพเหล่านี้เปลี่ยนไปตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา หลังปัญหาพิพาทชายแดนไทยกับพม่าลุกลามรุนแรง นำไปสู่การสร้างตำราที่นำภาพอดีต ยุคสงครามเย็น และความขัดแย้งกับไทยเรื่องชายแดนมาผสมกันภาพพจน์ของ

ไทยกลายเป็นประเทศที่เกเร ชอบคุกคามประเทศเพื่อนบ้าน

ปัจจุบันพม่ามองไทยว่าเป็นตลาดที่สำคัญทางเศรษฐกิจและเป็นรายได้เข้าประเทศ คนรุ่นใหม่ของพม่านิยมเรียนภาษาไทยมากขึ้น ขณะนี้ได้รับการเลื่อนเป็นหลักสูตรปริญญาตรี และเด็กเรียนดีมักจะเรียนภาษาไทย สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในคนไทย

โจทย์เชิงนโยบายที่สำคัญที่สุดคือ การปรับเปลี่ยนคนรุ่นใหม่ของไทยเพื่อให้อยู่ได้กับผู้อื่น ไม่ว่าทัศนคติและการวางพื้นฐานให้คนรุ่นใหม่ ทักษะชีวิตและอาชีพแบบพหุวัฒนธรรม ซึ่งทั้งหมดจะต้องทำอย่างเป็นระบบและมีแนวทางที่ชัดเจน คือ การผลักดันไปสู่แวดวงการศึกษา นักการเมือง สื่อมวลชน เป็นต้น

ปิดท้ายที่ความสัมพันธ์ไทยกับเวียดนาม ดร.ธัญญาทิพย์ ศรีพนา ผู้เชี่ยวชาญด้านเวียดนามและอินโดจีน สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า เป็นความสัมพันธ์ที่ก้าวข้ามอดีตไปแล้ว นับตั้งแต่ยุคสิ้นสุดสงครามเวียดนามที่ส่งผลให้มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับสหรัฐและไทย แต่ในที่สุด เวียดนามหลุดพ้นจากความบาดหมางในอดีตและมุ่งไปที่เป้าหมายในอนาคตแทน คือ ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจผ่านการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญไม่ว่าจะกับสหรัฐและไทยด้วย

แม้เวียดนามยังมีเรื่องจิตใจไทยในอดีต เกี่ยว กับเรื่องการจัดการคน เวียดนามในไทย การสู้รบในสงครามเวียดนาม แต่ปัจจุบันสองประเทศปรับความสัมพันธ์เรื่อยมาจนเกิดการแลกเปลี่ยนการเยือนของนายกรัฐมนตรีสองฝ่ายเมื่อ พ.ศ.2535 ซึ่งความสัมพันธ์พัฒนาไปในทางที่ดีมาก จนอาจเรียกได้ว่าความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามดีกว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านทั้ง 3 ประเทศในข้างต้น

สิ่งที่ไทยต้องระมัดระวังคือ การไม่ไปสะกิดเรื่องอ่อนไหวของเวียดนามที่สุด คือ การถูกใช้เป็นฐานในวิพากษ์วิจารณ์โจมตีเรื่องการเมืองภายในเวียดนาม

หน้า 7